

Leo Trotskij: Tal inför Petrogradsovjetens extraordinära möte 24 oktober [6 november] 1917.

[21 oktober anslöt sig garnisonen i Petrograd till sovjeten. Den provisoriska regeringen skrämdes av garnisonens avhopp och utfärdade hårda direktiv: trupperna beordrades att inte följa "icke auktoriserade" order, "vid vite av fängelse för väpnat uppror"; alla olagliga militära aktiviteter hotades med krigsrätt; de sovjetiska kommissarierna upplystes om att garnisonen var stängd för dem; matroserna på Aurora beordrades ut till sjöss; regeringen skickade trupper för att stänga två tidningar som trycktes vid bolsjevikernas tryckeri, Rabotjii Put och Soldat. Det enda problemet var att regeringen inte hade några styrkor som kunde genomföra dess order.

24 oktober höll Petrogradsovjeten ett extraordinärt möte, där Trotskij rapporterade vad regeringen försökte göra och hur den militärrevolutionära kommittén hanterade situationen.]

Rapport till det extraordinära mötet

Kamrat Trotskij redogjorde för konflikten med det militära distriktshögkvarteret, och rapporterade om den provisoriska regeringens försök att få trupperna i Petrograd att gå mot revolutionen. Men den militärrevolutionära kommittén satte stopp för alla dessa försök.

Vi är inte rädda för att ta ansvaret för att upprätthålla ordningen i staden. Idag har den militärrevolutionära kommittén meddelat befolkningen i Petrograd att "Petrograds arbetar- och soldatdeputerades sovjet har tagit över ansvaret för att försvara den revolutionära ordningen mot försöken till kontrarevolutionära aktioner och pogromer."

Idag träffade vi en delegation från den lokala administration. Delegationen frågade vad vi tyckte om hur ordningen upprätthölls i staden. Regeringen har inga styrkor, ingen makt – de ser det. Delegationen övergick sedan till ryktet om att regeringen verkade beredd att överlämna makten till stads administration.

Vi svarade delegationen från stadsadministrationen att vi var beredda att samordna våra aktiviteter med stadens дума för att upprätthålla den revolutionära ordningen. Redan under Kornilovdagarna hade en representant från exekutivkommittén delegerats till stadsadministrationen. Dessutom hade en representant från stadsadministrationen gått med i den militärrevolutionära kommittén

Delegationen frågade oss sedan om upproret och aktionen. Angående detta sa vi till dem samma sak som vi upprepade gånger har sagt här. Inte ett ord att ändrade vi. Vi svarade delegationen:

Vår paroll är "All makt åt sovjeterna!" Denna paroll kommer att förverkligas under den allryska sovjetkongressens kommande möten. Om det leder till ett uppror eller aktion beror inte bara och inte så mycket på sovjeterna, utan snarare på de som har statsmakten mot folkets enade vilja.

Den militärrevolutionära kommittén uppstod inte som ett organ för uppror utan för att försvara revolutionen. När Kerenskij's regering ville avväpna Petrograd och flytta trupper därifrån, sa vi att vi inte skulle tillåta det, i syfte att försvara revolutionen. När regeringen igår stängde två tidningar som hade ett oerhört inflytande inom proletariatet och garnisonen i Petrograd, så sa vi att vi inte tänkte acceptera att de avskaffade yttrandefriheten. Vi beslutade att fortsätta att ge ut tidningarna, och de modiga soldaterna i det litauiska regementet och den sjätte artilleribataljonen fick äran att skydda dem.

Är det uppror?

Vi har en halvregering som inte litar på folket och som folket inte litar på, eftersom den saknar allt liv. Halvregeringen väntar på att historiens sopkvast ska sopa undan den för att göra plats för det revolutionära folkets verkliga makt.

Regeringen mobiliserade junkrarna¹ och gav samtidigt kryssaren *Aurora* order om att segla till sjöss. Varför beordrade regeringen först fram junkrarna för att sedan flytta undan matroserna? Orsaken är uppenbar. Matroserna vi talar om är samma matroser som Skopelov besökte under Kornilov-dagarna med mössan i hand för att be dem att försvara Vinterpalatset mot kornilovisterna. *Auroras* matroser biföll Skobelovs begäran. Nu försöker regeringen skicka bort dem. Men kamraterna matroser rådgjorde med den militärrevolutionära kommittén Och *Aurora* ligger kvar där hon låg igår kväll.

Imorgon kommer sovjetkongressen att inledas. Garnisonens och proletariatets uppgift är att ställa de styrkor de har samlat till kongressens förfogande, och på så sätt omintetgöra regeringens provokationer. Vår uppgift är att hålla styrkorna intakta och enade fram till kongressen. När kongressen säger att den ska organisera makten, så kommer den att slutföra det arbete som har genomförts i hela landet. Det kommer att innebära att folket har befriat sig från den kontrarevolutionära regeringens makt, och därefter har samlat sin egen kongress och upprättat sin egen makt.

Om låtsasregeringen obetänksamt försöker återuppliva sin egen döda kropp, så kommer de organiserade och beväpnade folkmassorna att göra beslutsamt motstånd, och ju våldsammare reaktionens angrepp är ju mäktigare kommer detta motstånd att vara. Om regeringen under de tjugofyra till fyrtioåtta timmar som den har kvar, tänker använda tiden för att sticka kniven i ryggen på revolutionen, så kommer vi att besvara slag med slag, järn med stål.

Som svar på en fråga om relationerna till vänstersocialistrevolutionärerna², deklarerade kamrat Trotskij:

Av de fem medlemmarna i den militärrevolutionära kommittéens byrå, är två vänster-SR-are, kamraterna Lazimir och Sacharov. De arbetar mycket bra och det finns inga principiella skillnader mellan oss och dem.

Ikväll har vi fått höra att vänster-SR-arna lämnar förparlamentet och skickar sina representanter till den militärrevolutionära kommittén

Så vi har funnit varandra i kampen mot vår gemensamma fiende – kontrarevolutionen.

(Översättning: Göran Källqvist)

1 **Junkrar**, elever på kadettskolan.

2 **Socialistrevolutionärer**, ett socialistiskt bondeparti som bildades 1901 efter en sammanslagning mellan olika populistiska strömningar. De var mot oktoberrevolutionen. **Vänstersocialistrevolutionärerna** stödde revolutionen, och gick i december 1917 med i sovjetregeringen. Lämnade den i mars 1918 pga att de var mot fredsfördraget i Brest-Litovsk. Precis som mensjevikerna fortsatte SR-arna verka i landsflykt efter förbudet mot oppositionspartier 1921.